

Dijaškimi kuhinjam v Mariboru in v Ptujju je dovolil finančni odsek deželnega zbora prav zdatne podpore. Prva dobi 800 kron podpore, druga 600. Kaj ne, to so zopet dosegli prvaški možicelni?

Radovednost in „poštenost.“ Pri našem tiskarju gospodu Blanke se je učil nek fant knjigoveztva. Nekega dne dobi tega fanta urednik „Gospodarja“ in „Fih-posita“, znani učitelj požara Korošec, v roke in ga takoj začne spraševati prav temeljito o „Štajercu“. Fant je molčal. Na to pa mu obljubi Korošec, da mu bodejo dali v Mariboru prav dobro službo, ako bode razodel „skrivnosti“ našega lista. Fant je odišel od našega tiskarja in je bil z velikim veseljem sprejet v mariborški tiskarni. Nato je priobčil „Gospodar“ sevè na podlagi učencevih „pojasnil“ en članek za drugim proti našemu listu, trdno prepričan, da smo že gotovo vsled teh člankov v par dneh popolnoma — fuč! Seveda je prosil sedaj omenjeni učencec za obljubljeni mu službo! Toda reklo se mu je, da njegove izpovedi o „Štajercu“ ne vlečejo, da nimajo nikakega uspeha in sililo se je v njega naj bi še važnejše reči naznanil. Ubogo siročče pa te želje ni moglo izpolniti, zato so mu gospodje v Mariboru rekli, da nimajo za njegova službe. Sedaj je ubogi fant brez kruha. Še kanonik Majcen, k kateremu so ga poslali, ni vedel pomagati. Grozna radovednost, dokazana si — „poštenost“ pa tudi!

Čuden lov na divje koze. V Šoštanu, v savinski dolini, „deluje“ seveda v „prid“ kmetom znani dohtar „navdušen“ narodnjak Fran Mayer. V njegovi pisarni kraljuje prav za prav kot šef Eduard Planinšek. Ta gospod se je odpeljal dne 21. p. m. z jutranjim vlakom v Rečico in se podal od tam v Mozirje, da bi šel tam, kakor je sam povdarjal v knezoškofijske gozde v Gornjem gradu divjih koz lovit. Pa divje koze so mrcine! Veliki agitator in nemirnež je za deset dni kar na enkrat zniknil. Divji koze okrog Gornjega Grada pa so se v teh desetih dneh čisto mirno pasle, ker jih gospod Planinšek kar nič ni nadlegoval, tam sploh nikakega lova med tem časom ni bilo. Najbrž, da je nosil teh 10 dni gospodu Planinšku sodnijski sluga ne preveč obilno hrano in je vsikdar za seboj s ključem vrata zaprl! Gospod Planinšek pa je najbrž študiral, kako je to, da človek ne sme državnega uradnika niti ne med štirimimi očmi razžaliti na časti. In deset dni je rabil, da je to uganko razvozlal. Koze pa so vesele, kaj pa mislite, koliko bi njih bilo v desetih dneh umrlo grenke smrti pred puško šefa kanclije dohtarja Frana Mayerja, ako mu ne bi bilo treba — študirati!

Koroške novice.

Deželni zbor. Kakor povsod hočejo imeti tudi v koroški deželni zbornici kutarji prvo besedo. Rabijo pa v dosego svojega namena, kakor povsod grozno umazana sredstva. Klerikalček Weis je v eni zadnjih sej začel napadati liberalca Dobernika na njegovi časti, vtikajoč se v družbinsko življenje tega poslanca. Dokazalo se mu pa je, da je bil celi napad samo

hujskarija, vse do cela izmišljeno! Zato se je izrekel Weisu nezaupnica. Weisov enakomišljenec, klerikalček dohtar Pupovac (samoumevno, da more biti dohtar) je hotel Weisove trditve ponoviti, naposled pa je izbruhnil v vsej svoji možatosti napram večini, tvorjeni iz liberalnih poslancev značilne besede „da bodejo začeli poslanci, ki so v majnšini zaostali, (torej klerikalčki) na deželi ljudstvo hujskati.“ — Takoj je orožje, s katerim se bojuje klerikalna stranka Zares plemenito, zares kavalirsko!

St. Jakob v rožni dolini. Dobili smo sledeči dopis: Predzadnjo nedeljo je zborovalo vso našo klerikalstvo v narodnem domu pri Sv. Jakobu in tam se je sklenilo, da se bode ustanovila tukaj slovenska klosterska šola. Gospodje kutarji so baje že nabrali 9400 kron za to! Koliko pa je zapeljanemu ljudstvu v naši okolici za to šolo, dokaže to dejstvo, da je romala ogromna množica kmečkih starišev iz naših okolice na dan sprejema učencev v Rožek, v tamonjo nemško šolo, proseč, naj bi se sprejela njih deca v to, toraj nemško šolo. Med temi stariši je bilo mnogo takih, ki so seveda prisiljeni svoj čas podpisali prošnjo za slovensko klostersko šolo! Župnik Ražun toraj vendar ni vse zlato, kar se sveti, naš kmet ni tako zabit, kakor ti in tvoji podrepniki mislite o njem, čeprav se morda tu in tam prisili s pomočjo svete vere in svetih zakramentov k kakemu podpisu.

Dopisi.

Od Nove Cerkve v Halozah. Naš nadučitelj gospod Kaučič je zelo pridni in miren gospod. On ne gre nikamor, tudi ničesar ne pije, sem slišal, da še celo ne je mesa. Za politiko se ne briga, in ostane vedno doma. To pa, kakor se mi vidi, vse le tedaj — ako ni pri nas nikakih volitev! Zadnje deželnozborske volitve, pa so mu ves ta hišni red zmešale. Naenkrat sem videl povsod Kaučiča, agitiral je na vso moč za Ploja, jel meso, pil vino, obiskal krčme, govoril tudi s takimi ljudmi, katerih v navadi niti ne pogleda, in se pozabil celo tako daleč, da je postal celo nehvaležnež napram svojim prijateljem in — dobrotnikom! Huj, te prešmentane volitve, kako vendar te človeku zmešajo nazore! Zakaj le neki? Ali sta si Ploj in Kaučič v sorodu ali v prijateljstvu? — Radoveden opazovalec. — (Opomba uredništva: Kaj še neki? Niti ne trohice v sorodu, pač pa v prijateljstvu! Saj je hofrat Ploj obljubil, da bode, ako bode izvoljen za poslanca, pomagal učiteljem in jim — zboljšal plačo! Zdaj pa veste, zakaj se je Kaučič tako spremenil!)

Od sv. Trojice v Slov. goricah. Dragi „Štajercu“ Spominjajoč se na zadnje deželnozborske volitve, moram najprvič omeniti našega kaplana Berata, ker je bil ta gospod takorekoč glavna oseba v naši fari, ko se je reklo d e l a t i ljudsko voljo. Gospod kaplan si je namreč za hofrata Ploja po našem blatu skoraj porabil svoje noge. A vendar vse nič ni pomagalo, mi Trojičanji smo volili skoraj vsi po naprednjaškem geslu. Gospod Wratschko je dobil pri

nas 3
kot n
bi se
septe
kapla
Zgor
Odgo
Pote
kater
zarež
„Wra
Možk
pa m
želiš
liti o
volja
žen
stopn
krat
navar
sreds

da k
„Slov
dne
jerc“
res,
komi
res p
jih je
bi bi
kedaj
ljarsk
kem
sokol
bil s
prist
pa je
ki je
Ljuto
ker
stasi
Kaj
tiče,
omik
stran
stara
o ml
pisur
doht
sters
mati
stari
nagr
daj
sta
jezik
čeva

as 34 glasov, hofrat Ploj pa 23. — Ja, če bi jaz kot navaden kmet bil izvoljen od teh 23 glasov, jaz bi se gotovo za to izvolitev zahvalil! Na dan 21. septembra (toraj prvi dan po volitvi), rano jutro je kaplan Berat priletel k občinskemu predstojniku v Zgornjem Perčiču in ga vprašal: „Koga ste volili?“ Odgovor: „Wratschka!“ — „Dobro“, odgovori kaplan! Potem se napoti gospod kaplan k nekemu želarju, katerega na tej poti slučajno sreča. „Koga si volil?“, zareži gospod kaplan. Odgovor se glasi zopet: „Wratschka!“ Na to odgovori kaplan: „Kaj je to? Možki me ne ubogajo v tej fari, ženske in dekleta pa me ubogajo!“ — Ljubi „Štajerc“, kaj, ali si še želiš več dokazov zakaj bi se jaz ne bil rad dal voliti od imenovanih 23 glasov hofrata Ploja? Ljudska volja se dela s pomočjo farških devic in zaslepljenih žen in dohtar in hofrat je njih k mečkki zastopnik! Ubogo ljudstvo! Hofrat Ploj, ako bi ti stokrat bil izvoljen, jaz ti povem, da zaničujem kot navaden kmet vse tiste, ki so te izvolili s takimi sredstvi, s tako pomočjo, znabiti na — višje povelje! Misleči kmet.

Iz Babinec pri Ljutomeru. Ne zdi se mi vredno, da bi poslal popravek kranjski cunji, ki se zove „Slovenski Štajerc“ na njeno zmešnjavo, priobčeno dne 30. oktobra t. l. Toraj pa te prosim vrli „Štajerc“, da priobčiš ti moj odgovor in sicer ta le: Ni res, da je glavni davkar gospod Duller bil kedaj komi in da bi se vtikal v agitacijo pri zadnji volitvi, res pa je, da je on izvrsten uradnik in mož, kakor jih je Ljutomer dosedaj še malo imel. Ni res, da bi bil blagajnik Ljutomerške hranilnice g. K. Wirt kedaj čevljar, čeprav ta mož nikakor ne sovraži čevljarskega obrta, pač pa je dober igralec na gledališkem odru in gotovo veliko boljši telovadec, kakor sokol Martin Čagran. Res je, da je Janko Erjavec bil svoj čas pri slovenski stranki, res je tudi, da je pristopil k nemški stranki. Ta zadnji njegov sklep pa je zakrivila slovenska stranka sama, stranka, ki je celo gospoda notarja Šlambergerja pregnala iz Ljutomera. Pogreba po rajnem očetu se ni udeležil, ker ni hotel skupno s svojo sestro in njenimi pristaši žalovati iz osebnih, a dovolj tehtnih vzrokov. Kaj pa se ogovarjanja g. A. Anosbek in g. R. Nemečiče, je dopisnikar še le prav jasno pokazal koliko omike ima. Gotovo bolje bi storil, ako bi pri svoji stranki pometal smetje. Naj bi pripovedoval, kako je stara Vršička koze pasla in par drugih zanimivosti o mlajšem in starejšem sinu te „vrle“ Slovenke. Dopisunčeku krajnske cunje morda ni znano, da sta dohtar in dvorni svetnik Ploj in pa dohtar in ministerski svetnik Babnik — nemškega roda. Prvega mati je trda Nemka, rojena Wegschaidler iz Ptuja, stariši zadnjega so bili trdi Nemci, kar priča celo nagrobni spomenik rajnkega Friedricha Wabnig. Sedaj pa vprašamo prenapetneža, ali bi mi smeli, ker sta navedena gospoda zatajila pravi svoj materinski jezik ta dva odličnjaka slovenska tako daleč zaničevati, da bi njima pljunili na ulici v obraz?

Babinska rusa.

Sv. Vid pri Ptuju. Dragi „Štajerc!“ Naš župnik oče Andraš je obljubil, da bode odsihmal vsakokrat, ko bode prišel na prižnico (kancel) pozdravil nas farane, kakor se to spodobi z besedami: „Hvaljen bode Jezus Kristus,“ česar do sedaj pred nobedno pridigo ni storil. Obljubil je tudi, da bode imel sedaj vsaj ob nedeljah popevano sveto mešo, ne pa tiho. Ne bode tudi naganjal copernic po svojih pridigah, tako, da bi se mu morali mi farani v cerkvi smejati. Gospod župnik je storil ostro obljubo, da se po farovžki kleti ne bode več tako temeljito popivalo, tudi ne v soboto večer po župnišču kričalo in udrihalo z rokami po farški mizi, ne, tam se bode od danes naprej, kakor se to spodobi molil rožni venec! Še več, župnik je obljubil, da nas bode odsihmal, kot svoje farane bolj ljubil, kakor do sedaj, da tudi ne bode sovražil več nemških in nemško mislečih faranov. Tom bah je obljubil, da noče več izlagati in nalagati deželnih pridelkov na svetem mestu pred cerkvo, da tudi noče več odsvetovati slovenskim ženam in možem, da ne bi smeli kupovati več pri nemških trgovcih, ne, on noče več bojkotirati drugih trgovcev. Dragi „Štajerc“, toraj pa te prosimo, da bi jima prizanesel, posebno, ker je gospod župnik oče Andraš povrh še tudi odpustil svojo kuharico in bode, kakor smo zvedeli, imel od sedaj naprej koha! Z Bogom vrli „Štajerc!“ Več faranov. (Opomba uredništva: No, pa bomo videli, ako se bodeta držala tudi svojih obljub. Ako ne, pa pride še ostrejša krtača na vrsto!)

Od Sv. Jurja v Slov. Goricah. Nikjer ni toli razširjeno obijalstvo, tepeži, ponočevanje s krvavimi prizori in druge lopovščine, kakor v našem kraju. Med raznimi vzroki je poglaviten ta, da se stariši ne zmenijo za takšne „malenkosti“, da, izgovarjajo jih celo, misleč si, saj mi nismo bili boljši. To kaznivredno brezbriznost nekaterih starišev nam pojasnuje v žalostni luči sledeči slučaj. Desetletni učenec drugega razreda, ki je znan ptiček, da celo po sosedovih hišah marsikaj izmakne, je napadel v šoli učiteljico z odprtim nožem, ko ga je ta opominjevala zaradi njegovih hudobij. Šolarju se je moral po sili vzeti nož in konečno se je materi omenjega zaničnega dečka naznanilo, da je okrajni šolski svet sklenil, da se mora otrok vpričo starišev pred učiteljstvom kaznovati. A kaj stori brumna mati? Svojega tatinskega paglavca z vsemi močmi svojega grdega in kosmatega jezička izgovarja, učiteljstvu pošlje zaničevalni dopis ter naroči svojemu izpridenemu izrodku: „Učitelj in kateheta se ti je treba dr . . . bati.“ — In mladi lopov se tega drži. Kaj bo iz njega v 20. letu? To bi nam lahko pojasnila Kocpekova v Srednjem Gasteraju.

Razne stvari.

Novi poljedelski minister. Za poljedeljskega ministra je imenovan grof Bukoy. Novi minister je baje jako naklonjen tudi manjšim posestnikom in kmetom. Ko so se mu predstavili uradniki poljedel-